

kan anse först böra inrättas; hvilka bankkontor i så fall antingen komma att underkastas enahanda vilkor och bestämmelser, som redan äro gällande för dylika kontor, eller ock de särskilda föreskrifter, bankoutskottet kan finna skäligt förorda.

Om remiss till bankoutskottet anhålles.

Stockholm den 27 januari 1887.

Er. Petter Jonsson.

N:o 137.

Af herr **E. P. Jonsson** i Myre, *om inrättande af ett riksbankens afdelningskontor i Hernösand.*

Under åberopande ej mindre af de skäl, som innehållas i en af mig vid 1886 års riksdag väckt motion, n:o 59, och hvari herrar Johan Nydahl och C. J. Blomberg instämt, än äfven dem, hvilka jag jemte herrar Blomberg, Näsman och Westman uti motionen n:o 92 i Andra Kammaren år 1882 angifvit, i fråga om inrättande af ett riksbankens afdelningskontor i Hernösand för Vesternorrlands län, som ock hvad jag, då bankoutskottets utlåtanden öfver ifrågavarande motioner i denna Kammare förekommit, dervid haft äran anföra, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta inrättande af ett riksbankens afdelningskontor i Hernösand för Vesternorrlands län, antingen under de vilkor och bestäm-

melser, som gälla för de förut inrättade afdelningskontoren, eller ock med sådana, vederbörande utskott kan finna lämpligt föreslå.

Om remiss till bankoutskottet anhålles.

Stockholm den 27 januari 1887.

Er. Petter Jonsson.

N:o 138.

Af herr **H. Andersson** i Nöbbelöf m. fl., *om nedsättning med 20 proc. af grundskatterna samt lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna.*

Redan för flera år tillbaka började bland vår jordbrukande befolkning en klagan att förspörjas öfver försämrade konjunkturer. Denna klagan har sedermera blifvit högljuddare i samma mån jordbrukets produkter sjunkit i värde. Dessa produkter betinga nu i regeln 30 å 40 procent lägre pris än för ett eller annat tiotal år sedan. Vid sådant förhållande är det ej heller underligt, att de, som vid nämnda tidpunkt, under dåvarande högre pris i allmänhet, bosatte sig såsom egare eller arrendatorer af jordbruk, numera befinna sig i svår belägenhet, desto svårare i den mån det egna kapitalet från början varit otillräckligt, och att dessa jordbrukare sålunda i många fall blifvit urståndsatta att fullgöra sina förbindelser, räntor och arrenden, stundom till och med sina skyldigheter till stat och kommun.

Det är dock ej ensamt bland jordbrukarne, som klagan höres öfver försämrade affärsförhållanden; äfven en stor del fabriks- och industriidkare beklaga sig öfver dåliga konjunkturer och tillskrifva såsom or-